

(Čím to je, že tento člověk, tak zarmoucený smrtí manželky a jediného syna a nadto usouzený těžkým sporem, který právě vede, není v této chvíli vůbec smutný a vypadá, jako by se ho vůbec netýkaly všechny ty trýznivé a zneklidňující myšlenky? Nemí čemu se divit: právě mu přihráli mč a on jej musí odpálit spoluhráči. Je zaměstnán úsilím, aby ho zachytil, až klesne od stropu, a získal bod. Jak můžete chtít, aby myslil na své záležitosti, když zde má jinou záležitost k zvládnutí. Hle, toť starost, která si zaslouží, aby zaujala tuto vznešenou duši a z mysli zapudila všechny ostatní myšlenky! A tento člověk, zrozený, aby poznal vesmír, aby si udělal o všem úsudek, aby řídil celý stát, vizte, je zaujat a zcela naplněn starostí, jak chytit zajíce!

A i kdyby se k takovým věcem nespěšil a snažil se být ustavičně vzepjatý, bude jen tím počtější, protože se bude chtít povznést nad člověčenství; a koneckonců je to jen člověk, to znamená schopný máločeho i leccého, všeho a ničeho. Nemí to ani anděl, ani zvíře, ale člověk.)

Spravedlnost, síla.

Je správné řídit se podle toho, co je spravedlivé: je nutné řídit se podle toho, co je nejsilnější.

Spravedlnost, již neprovází síla, je bezmocná. Síla, již nič provází spravedlnost, je tyranská.

Proti spravedlnosti, neprovází-li ji síla, se zvedá vzdor, protože se vždycky vyskytnou nějakí zlosyni. Na sílu, již neprovází spravedlnost, si lidé stěžují. Proto je nutné spojit spravedlnost a sílu, a tedy ať to, co je spravedlivé, je i silné a to, co je silné, ať je i spravedlivé.

Spravedlnost je předmětem sporů. Síla je snadno rozeznatelná a nesporná. A tak nebylo možné svěřit sílu spravedlnosti, neboť síla spravedlnosti odporovala a tvrdila o ní, že není spravedlivá a že ona sama je spravedlivá.

Protože tedy lidé nebyli s to prosadit, aby to, co je spravedlivé, bylo i silné, prosadili, aby bylo spravedlivé to, co je silné.